

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/118/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218200109
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8218200109.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Okresné stavebné bytové družstvo Bardejov, Ťačevská 1660, 085 01 Bardejov, IČO: 00 170 330, proti žalovaným: 1. Y. Z., nar. X.XX.XXXX, bytom L. X. 4, XXX XX L., 2. G. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom L. X. 4, XXX XX L., zastúpeným: JUDr. Ivan Savčák, advokát, so sídlom Partizánska 45, Bardejov, o vypratanie bytu, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov, č. k. 7C/1/2018-185 zo dňa 09.09.2019, jednohlasne takto

rozhodol:

Mení uznesenie vo výroku II. tak, že nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania žiadnej zo strán nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil. Žalovaným v 1/ a 2/ rade voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 256 ods. 1, 2 CSP, § 257 a §262 ods. 1 CSP. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca zobral žalobu späť a tak zaviniel procesne zastavenie konania. Preto má protistrana nárok na náhradu trov konania. Tieto pozostávajú v podstate len z trov odvolacieho konania, keďže až v tomto štádiu konania žalovaní v 1/ a 2/ rade boli zastúpení právnym zástupcom ustanoveným Centrom právnej pomoci. Z priebehu konania a z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove vzišiel postup žalobcu, ktorý zvažil vyhladku na úspech v tomto konaní, za situácie, kedy žalovaní uhradili dlh na nájomnom a úhradách za plnenie spojené z užívaním bytu v celom rozsahu, preto sa žalobca rozhodol zobrať žalobu späť v celom rozsahu. Nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobcu a to spôsobilo, že nerozhodoval podľa ust. § 257, ale podľa § 256 ods. 1, 2 CSP, teda z dôvodu zodpovednosti za zastavenie tohto konania.

3. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Ten uviedol, že nemôže súhlasiť s takýmto rozhodnutím, keďže u žalovaných v 1/ a 2/ rade išlo o dlhodobých dlžníkov, neplatičov a nezodpovedných nájomcov bytu. Závažnosť situácie si uvedomili, až keď rozhodol súd prvej inštancie a peňažnú dlžobu uhradili po vydaní tohto rozsudku. Napriek predošlým dohodám, prisľubom, rokovaniam v kancelárii žalobcu nedošlo k úhrade. Žalovaní vystupovali arogantným a osočujúcim spôsobom. Rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej nepovažujú za spravodlivé. Odvolací súd prihliadol len na žalovaných, nie na žalobcu, prípadne ostatných vlastníkov týchto bytov a nebral do úvahy nedisciplinované konanie žalovaných. Práve postup žalovaných prinútil žalobcu dať im výpoveď z nájmu bytu. Celý proces prešiel upomienkovým konaním, niekoľkými osobnými návštevami u žalovaných v byte, za neustálych sťažností spolubývajúcich vlastníkov, nepreberanie zásielok výpovede z nájmu, čo viedlo až k doručovaním tejto listiny kuriérskym spôsobom. Súd 1. Inštancie nezobral do úvahy dôvod, prečo bola daná výpoveď a prečo začal súdny spor. Žalobca je presvedčený, že aj do budúcnosti

si žalovaní nebudú plniť svoje povinnosti a budú predmetom ďalších súdnych konaní. Preto žiada zrušiť toto rozhodnutie alebo ho zmeniť. Dôvodom hodným osobitného zreteľa bola tá okolnosť, že zobrali žalobu späť a tak umožnili žalovaným v byte naďalej bývať.

4. K odvolaniu sa vyjadrili žalovaní v 1/ a 2/ rade. Uviedli, že je pravdou, že vznikol nedoplatok na nájomnom a na úhradách za užívanie bytu. Dôvodom však bol dlhodobý zlý zdravotný stav žalovaného v 1/ rade, jeho dlhodobá práceneschopnosť a následná strata zamestnania. Do problémov sa dostali vlastne až po zhoršení zdravotného stavu žalovaného v 1/ rade. V byte bývajú nepretržite od roku 1987. K späťvzatiu žaloby žalobcom došlo potom, čo boli uvedené dôvody obsiahnuté v rozhodnutí odvolacieho súdu. Vtedy pristúpili k späťvzatiu žaloby z dôvodu obavy prehry v spore. Preto navrhli rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako vecne správne potvrdiť.

5. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací podľa ust. § 34 CSP prejednal rozhodnutie, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378, § 379 a §380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je dôvodné. Súd 1.inštacie zistil skutkový stav správne, vyvodil z neho nesprávny právny záver.

6. Z obsahu spisu nateraz vyplýva, že vo veci samej žalobca uplatňoval nárok na vypratanie z bytu potom, čo dal žalovaným v 1/ a 2/ rade výpoveď z nájmu podľa ust. § 711 ods. 2 OZ. Predmetné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý žalobe vyhovel, bolo pre- skúmané odvolacím súdom s výsledkom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie. V tomto rozhodnutí boli uvedené atribúty podľa, ktorých odvolací súd vec prejednával a zdôraznil, že v priebehu odvolacieho konania došlo k úplnému vyrovnaní dlhu zo strany žalovaných a tým sa mal súd prvej inštancie zaoberať dôvodmi, ktoré nastali u žalovaných v 1/ a 2/ rade a vo veci opakovane rozhodnúť. Následne žalobca oznámil súdu prvej inštancie, že berie svoju žalobu späť a žiada konanie zastaviť.

7. Podľa ust. § 257 CSP výnimočne súd nepriznáva náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. V danom prípade žalobca zobral žalobu späť a žiadal konanie zastaviť. Možno súhlasiť s obranou žalobcu, že k späťvzatiu žaloby došlo až potom, čo žalovaní zaplatili dlh na nájomnom a platbami spojenými s užívaním bytu / v odvolacom konaní/. To bol aj jeden z dôvodov zrušenia rozhodnutia vo veci samej. Tieto okolnosti viedli odvolací súd k záveru, že sú tu okolnosti hodné osobitného zreteľa, aby výnimočne nepriznal náhradu trov konania žiadnej zo strán.

9. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 a § 257 CSP. Žalobca mal úspech v odvolacom konaní, naopak žalovaní v 1. a 2. rade úspech nemali, preto rozhodol tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

10. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).